

SEXMISBRUG I PSYKIATRIEN

Overgreb mod kvinder og børn

En rapport om sexmisbrug af kvinder og børn inden for
det psykiatriske og psykologiske behandlingssystem og
anbefalinger til løsning af problemet

Udgivet af Medborgernes
Menneskerettighedskommission
Stiftet i 1969

VIGTIG BEMÆRKNING til læseren

I nden for psykiatrien har man for vane at foregive, at man er de eneste, der kan bedømme, hvem der er psykisk velfungerende, og hvad der må betegnes som "sygdomme" i sindet. Virkeligheden viser noget andet:

1. PSYKIATRISKE "FORSTYRRELSER" ER IKKE EGENTLIGE SYGDOMME: I lægevidenskaben er der strenge kriterier for, hvornår en tilstand kan kaldes for en sygdom. Det er nødvendigt at have et forudsigeligt antal symptomer og årsagen til symptomerne eller hvor denne ikke kendes en vis forståelse af fysiologien (funktionen). Kuldegysninger og feber er symptomer. Malaria og tyfus er sygdomme. Forekomsten af sygdomme kan fastslås ved observerbare kendetegn og gennem fysiske undersøgelser. På trods af det, findes der ingen lægevidenskabelige beviser for en eneste psykisk "sygdom".

2. PSYKIATRE BESKÆFTIGER SIG UDELUKKENDE MED PSYKISKE "FORSTYRRELSER" IKKE FASTSLÅEDE SYGDOMME. Medens den etablerede somatiske lægevidenskab koncentrerer sig om behandlingen af legemlige sygdomme, så beskæftiger psykiatrien sig udelukkende med "forstyrrelser". Da årsagen eller fysiologien ikke kendes, er et antal symptomer, der ses ved mange forskellige patienter, blevet kaldt en forstyrrelse eller syndrom. I psykiatrien gælder det, at "alle dens diagnoser blot er syndromer (eller forstyrrelser), det er en samling af symptomer, som det antages har en sammenhæng, det er ikke sygdomme," siger Joseph Glenmullen fra Harvards lægeskole. Professor emeritus, dr. Thomas Szasz gjorde opmærksom på: "Der findes ingen blodprøve eller andre biologiske tests, der kan konstatere tilstedeværelsen eller fraværet af en sindssygdom, sådan som det gælder for de fleste kropslige sygdomme."

3. PSYKIATRIEN HAR ALDRIG FASTSLÅET ÅRSAGEN TIL EN ENESTE SINDSLIDELSE. De førende psykiatriske organisationer som Verdens Psykiatريفorening og det amerikanske Nationale Institut for Mental Sundhed erkender, at psykiatere ikke kender årsagerne eller helbredelsesmetoderne for

nogen sindslidelse. De ved heller ikke, hvad deres "behandlinger" specielt gør for patienten. De bygger udelukkende på teorier og meninger, som meget ofte er i modstrid, når det drejer sig om diagnoser og metoder, og de mangler det videnskabelige grundlag for disse. Som den forhenværende præsident for Verdens Psykiatريفorening erklærede: Den tid hvor psykiatere mente, at de kunne helbrede de psykisk syge, er ovre. I fremtiden skal psykisk syge lære at leve med deres sygdom.

4. MAN OPERERER UD FRA EN TEORI OM, AT PSYKISKE FORSTYRRELSER STAMMER FRA EN "KEMISK UBALANCE" I HJERNEN, MEN DET ER IKKE ANDET END EN MENING, DER IKKE ER BEVIST. DET ER IKKE ET FAKTUM. En udbredt psykiatrisk teori (som ligger til grund for brugen af psykofarmaka) er, at psykiske forstyrrelser er resultatet af en kemisk ubalance i hjernen. Som ved andre teorier, findes der ingen biologiske eller andre beviser, der godtgør dette. Som et eksempel på en af mange lægelige og biokemiske eksperter sagde Elliot Valenstein, ph.d., forfatteren til bogen 'Det er Hjernens Skyld': "Der findes ingen undersøgelser, som kan fastslå den kemiske status i en levende persons hjerne."

5. HJERNEN ER IKKE DEN VIRKELIGE ÅRSAG TIL VORES LIVSPROBLEMER. Mennesker kan få problemer og bliver nogen gange rystet eller har livskriser. Nogle gange kan disse føre til psykiske problemer – endda meget alvorlige. Men at fremstille disse vanskeligheder, som om de var forårsaget af uheldelige "hjernesygdomme", der kun kan lindres med farlige piller, er uredeligt, skadeligt og ofte dødeligt. Den slags medicin er ofte mere potent end narkotika og kan drive brugeren ud i vold eller selvmord. Den skjuler den virkelige årsag til livets problemer og gør et menneske endnu svagere. Man fratages på den måde muligheden for helbredelse og et håb for fremtiden.

SEXMISBRUG I PSYKIATRIEN

Overgreb mod kvinder og børn

INDHOLD

Indledning: Det er de forsvarsløse, der er målgruppen2

Kapitel et: Kaldes alt muligt andet end voldtægt5

Kapitel to: Overgreb går under betegnelsen "terapi"9

Kapitel tre: Seksuelle overgreb ødelægger livet13

Kapitel fire:
Hvad burde der gøres?17

Anbefalinger19

Medborgernes
Menneskerettighedskommissions
internationale afdeling20

INDLEDNING

Det er de forsvarsløse, der er målgruppen

Kunne man opleve noget værre end at være det desperate offer, som beder om hjælp og så oplever sig svigtet af den, som "hjælper"? Man skal blot forestille sig, hvis man kan, en lille 7-årig pige, som er henvist til en psykiater eller en psykolog med traumer relateret til incest. Hvad, hvis nu denne specialist så selv misbruger pigen seksuelt under "terapien". Hvilket følelsesmæssigt kaos vil det stakkels offer nu lide under?

Det kaldes forræderi, og i kølvandet på en allerede alvorlig personlig krise efterlader det offeret med yderligere følelsesmæssige ar og usikkerhed.

Er det en fordømmende kritik af disse "professionelle", som er betroet opgaven at hjælpe følelsesmæssige skrøbelige personer? Nej.

Den franske psykoterapeut Jean-Pierre Tremel blev den 31. oktober 2002 idømt 10 års fængsel for at have voldtaget og seksuelt misbrugt to unge patienter, som retten fandt ekstremt sårbare. Den 52-årige Tremel hævdede, at hans "behandling" var baseret på en "orientalsk tradition", hvor "ældre mænd introducerer piger til seksuallivet."¹

Det har intet med "behandling" at gøre og kan aldrig være hjælp. Det er svindel forklædt som hjælp. Noget, der forekommer inden for psykiatrien.

■ Per statistik har en kvinde større risiko for at blive voldtaget, mens hun er på en psykiaters briks, end mens hun jogger gennem byens parker om aftenen.

■ Af en britisk undersøgelse omkring seksuel kontakt mellem patienter og terapeuter fremgik, at 25 pct. af de

adspurgte psykologer havde behandlet en patient, som havde været seksuelt involveret med den anden terapeut.²

■ En undersøgelse fra 2001 viste, at 1 ud af 20 klienter, som var blevet seksuelt misbrugt af deres terapeut, var mindreårig. Gennemsnitsalderen var 7 år for piger og 12 år for drenge. Det yngste barn var tre år gammelt.

For almindelige mennesker med medfølelse, sund fornuft og anstændigheden i behold er seksuelt misbrug af patienter dybt alvorligt og kriminelt. I dag arbejder psykiatere og psykologer på at få

legitimeret aktiviteten – selv når ofrene er børn. Ved at kombinere deres uvidenskabelige diagnoser fra 'Diagnostisk og Statistisk håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM-IV) med snedigt udtænkte og perverterede forklaringer eller direkte usandheder, forsøger fagets udøvere at få

"For almindelige mennesker med medfølelse, sund fornuft og anstændigheden i behold er seksuel misbrug af patienter dybt alvorligt og kriminelt. I dag arbejder psykiatere og psykologer på at få legitimeret aktiviteten – selv når ofrene er børn."

– Jan Eastgate

afkriminaliseret seksuelt misbrug af patienter.

Psykiatriens autorisationsgivende myndigheder giver sjældent mere end en reprimande for "urelig embedsførelse" eller en midlertidig suspendering af retten til at praktisere.

■ Colorados Nationale Råd for Undersøgelse af Psykologer nøjedes med i 2002 at inddrage dr. John Dickes licens, selvom hans behandling af en 5-årig dreng omfattede brug af sexlegetøj. Ifølge drengens far, var hans søn blevet "klædt nøgen, tortureret, spændt fast, verbalt misbrugt, seksuelt misbrugt, hjernevasket og skræmt med en dildo" under terapien.³

■ Den midaldrende københavnske psykiater Lars Bolvig Hansen havde sex med to af de kvindelige patienter,

han havde i ambulans behandling i 1991-92. Han erklærede sig sindssyg og blev af byretten dømt til psykiatrisk behandling i stedet for straf. Han mistede ikke sin autoritation. Han udtalte, "jeg føler mig egentlig ikke kriminel. Det var ikke hensigtsmæssigt, det jeg gjorde, også af hensyn til mit ægteskab, men jeg var syg. Jeg kunne ikke skelne mellem ret og vrang."^{3b}

■ I 1989 blev dr. Paul A. Walters, studentpsykiater med ansvar for de studerendes sundhed ved Stanford University, og tidligere leder af Harvard Universitets Afdeling for psykisk sundhed, tvunget til at træde tilbage efter anklager for "ofte at have haft seksuel omgang" med en kvindelig patient. Kvinden, som havde været udsat for seksuelt misbrug som barn, blev tilkendt 1,35 mio. kr. i et forlig indgået uden om retten. Hun sagde, at Walters havde brugt hende til oralsex, "ofte i to ud af tre psykiatriske analysesessioner om ugen."

Nogle psykiatere er dog blevet strafferetsligt sigtet og dømt.

■ En psykiater fra Orange County i Californien, James Harrington White, blev anklaget og dømt for at have påtvunget en mandlig patient analt samleje. En efterfølgende undersøgelse foretaget af Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK) afslørede, at White havde bedøvet unge mænd og lavet videooptagelser, hvor man så, at han havde sex med dem. White fik en fængselsdom på næsten 7 år.

Ingen læge, social myndighed eller familie med respekt for sig selv bør udlevere et andet menneske til en behandling, som man kalder "terapi", uden at det er det, i det psykiatriske sundhedsvæsen.

Denne publikation er én i en serie, som MMK har udarbejdet og som omhandler forræderi indenfor psykiatrien. Den udgives som en hjælp og advarsel til offentligheden.

Terapeuternes seksuelle misbrug er og bliver seksuelt misbrug. Terapeutens voldtægt er voldtægt. Det vil aldrig kunne betegnes terapi. Indtil det er almindeligt erkendt, og anklagere og dommere behandler alle disse tilfælde som sådanne, vil psykiatere, psykologer og psykoanalytikere vedblive at være en trussel for enhver patient, der kommer under behandling.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jan Eastgate". The signature is fluid and cursive.

Jan Eastgate
præsident for Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling

VIGTIGE KENDSGERNINGER

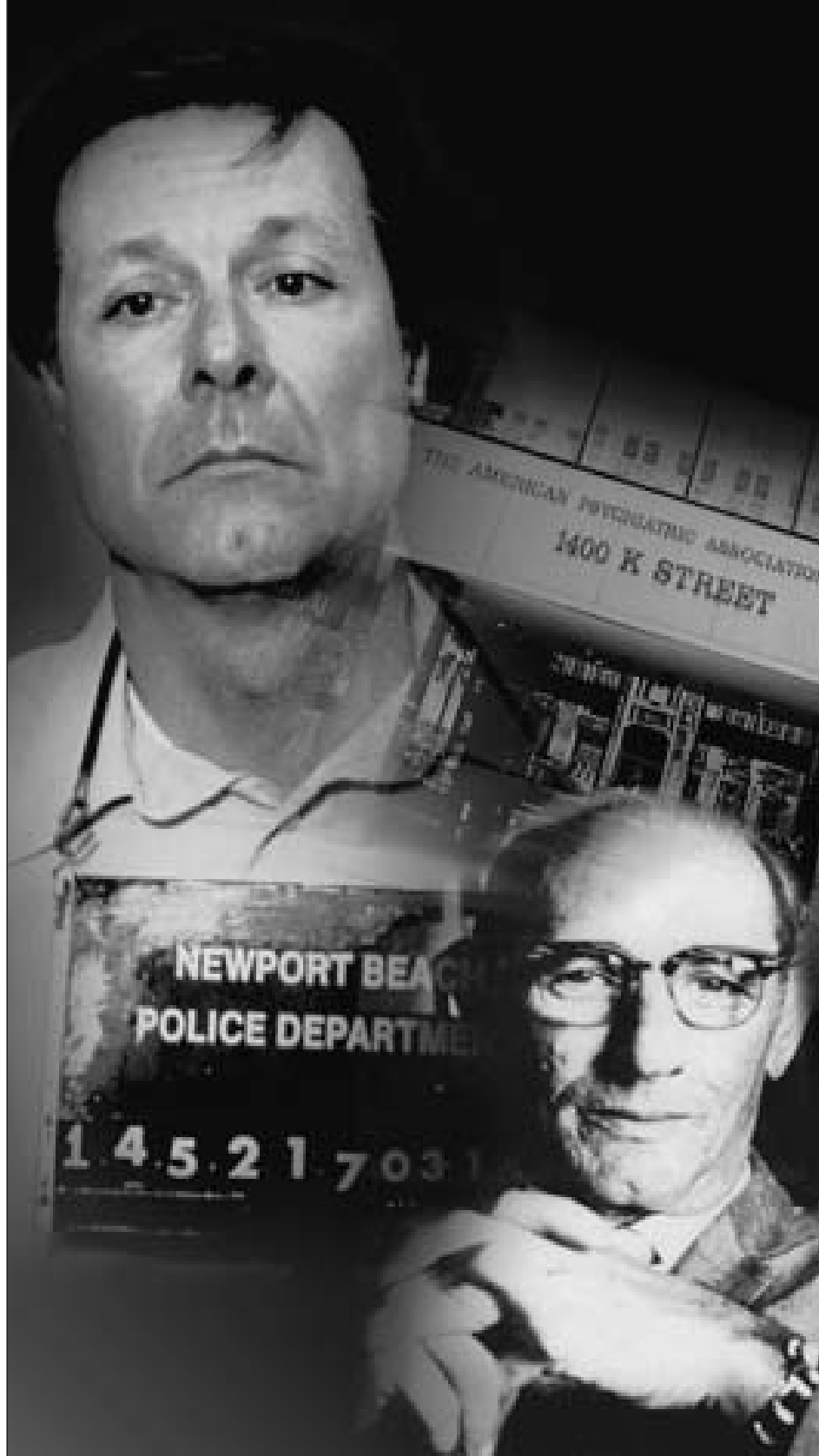
1 Internationale undersøgelser har vist, at mellem 10 og 25 pct. af behandlerne på det psykiatriske område krænker deres patienter seksuelt.

2 For at dække over deres forbrydelser har psykiatere brugt psykofarmaka eller elektrochok i et forsøg på at slette patientens erindringer om det seksuelle overgreb.

3 Det skønnes, at 100 psykologer i USA og Europa årligt mister deres autorisation pga. seksuelt misbrug under behandlingen, men det er sjældent, at det er permanent. Alligevel ekskluderer den Amerikanske Psykologforening kun 10 medlemmer årligt pga. denne forseelse.

4 Psykiatere og psykologer omdefinerer deres voldtægt af patienter som "seksuel kontakt", et "seksuelt forhold" eller en "grænsebrydende aktivitet".

5 I stedet for at behandle sager om seksuelle overgreb som en forbrydelse har autorisationsudstedende myndigheder behandlet dem som "embedsmisbrug", hvorved psykiateren eller psykologen er sluppet for en strafferetlig undersøgelse.

PSYKIATRIEN ER FULD AF KRIMINELLE FORHOLD:

Dr. James Harrington White (til venstre) blev dømt for seksuelle overgreb mod mindreårige, og dr. Jules Masserman, den forhenværende formand for den Amerikanske Psykiatريفorening (APA), forgreb sig seksuelt på fire af sine patienter under medicinsk fremkaldt søvn.

Han mistede midlertidigt sin autorisation, men forblev medlem af APA's bestyrelse.

KAPITEL ET

Kaldes alt muligt andet end voldtægt

Gåde: Hvornår er voldtægt ikke rigtig voldtægt?

Svar: Når gerningsmanden er praktiserende psykiater eller psykolog.

En af de mest berygtede sager om psykiatrisk "ikke-voldtægt" er sagen om dr. Jules Masserman, der engang blandt sine kolleger verden over var beundret som en af de førende psykiatere. Som forhenværende formand for den Amerikanske Psykiatريفorening (APA) og livsvarigt æresmedlem af Verdensforeningen for Socialpsykiatri var Masserman en magtfuld person.

Barbara Noel tilbad Masserman og var lykkelig over at have ham som sin psykiater. Ved at bruge sin indflydelse kunne Masserman med lethed overbevise Noel om, at hun kunne komme i kontakt med sine "virkelige følelser" ved at tage natrium-amytal, et sovemiddel, som i 1960'erne blev anvendt i bevidsthedskontrollerende eksperimenter til at blokere hukommelsen. Noel vågnede under en af disse medicin fremkaldte søvnperioder, som han ofte gav hende, og fandt, at Masserman stønnede voldsomt, mens han misbrugte hende seksuelt.

Noel havde aldrig før vidst, hvor dybt et bedrag kan føles. Hun indså, at Masserman i årevis havde bedøvet hende for at misbruge hendes krop seksuelt – en fremgangsmåde, der nærmest kan sidestilles med nekrofil (seksuel stimulation fra lig). Forståeligt nok, blev hun rasende.

Men Noel var den "psykiatriske patient". Da Masserman erklærede, at Noel var "syg", og at hun løj, tog det syv års kamp i retten samt andre kvinder, der trådte frem for offentligheden efter at have hørt om Noels sag, før APA håndhævede Illinois' Psykiatريفorenings beslutning om at suspendere Massermans autorisation. Men suspensionen var kun for en femårig periode, og den drejede sig om upassende brug af medicin, ikke om voldtægt. Under hele forløbet forblev Masserman medlem af APA's bestyrelse med stemmeret.

APA var tilsyneladende ikke rede til at bortvise et af deres berømte medlemmer. De

påstod at beviserne "ikke var underbyggede". Som om et forsikringsselskab ville betale 2,3 mio. kr. i erstatning og Masserman selv frivilligt opgive sin ret til at praktisere i Illinois på grundlag af påstande som ikke var "underbyggede" fra sine kvindelige ofre.⁴

Som det blev afsløret i 1998, anslog den Amerikanske Sammenslutning af Nationale og Lokale Psykolog-

nævner, at omkring 100 amerikanske psykologer hvert år mister deres autorisation pga. seksuelle overgreb. Den Amerikanske Psykologforening har kun ekskluderet 10 pct. af dem, der har begået sådanne overgreb. De kan dermed fortsætte deres praksis selv uden en licens, deres medlemskab er stadigvæk i orden.

Psykiatere og psykologer betragter sjældent voldtægt som voldtægt. I stedet refererer de til "seksuel kontakt", et "seksuelt forhold" eller "en grænsebrydende aktivitet", når et af deres medlemmer forgriber sig seksuelt på en pati-

Mens psykiaterne kun udgjorde 6 pct. af lægerne i landet, udgjorde de 28 pct. af de læger, som var blevet dømt for sex-relaterede forbrydelser.

ent, ofte under indflydelse af medicin eller elektrochok.

Forestil dig en dommer, der lytter til en forsvarers argument som: "I virkeligheden var det ikke voldtægt, det var mere noget i retning af en seksuel kontakt." Og værre endnu, forestil dig, at ofret er din datter eller din søster, som i god tro opsøgte en psykiater for at få hjælp, fordi hun var gået fra sin kæreste eller ægtefælle. Det ville ikke være forkert at ønske voldtægtsforbryderen retsforfulgt i overensstemmelse med loven.

Men det vil næppe ske, hvis voldtægtsforbryderen er en psykiater, for selv om psykiatrisk voldtægt er strafbart ifølge loven, er den barske virkelighed, at i mange lande kommer de fleste sager ikke for en domstol, fordi de lægeetiske råd betegner det som "professionel uetisk opførsel".

De lægeetiske råd afgør, hvilken disciplinær straf, der skal anvendes, og anbringer dermed den sagsøgte, dvs. psykiateren, uden for loven, og det er kun

I

PSYKIATERE OG PSYKOLOGER sigtes løbende for seksuelle overgreb mod personer, som søger deres hjælp. 1) Psykologen Donald Persson (til venstre) blev idømt 10 års fængsel for voldtægt af en 12-årig pige. 2) Psykiateren Markham Berry (øverst til venstre) erklærede sig skyldig i at have misbrugt seks unge drenge seksuelt, som var blevet sendt til ham for at få hjælp. 3) Psykiateren John Lester fra Kansas (øverst til højre) blev idømt 41 måneders fængsel for seksuel forulempelse af to unge drenge. 4) Psykoterapeuten John Ferguson var en af de første, der blev retsforfulgt efter den lov i Colorado, der specifikt gør den form for seksuelt misbrug strafbart.

sjældent, at behandlere, som mister deres licens, bliver retsforfulgt. Hvis denne logik skulle følges, så skulle en blikkenslagers skæbne afgøres af blikkenslagerlavet, hvis blikkenslageren voldtog en kunde. Det vil selvfølgelig ikke ske, og ingen professions faglige bestyrelse burde have lov til at fungere som ordensmagt.

Det såkaldte etiksystem, som bliver anvendt af psykiatere, bliver generelt kritiseret for at være for blødsødent og utilstrækkeligt. Den australske psykiater Paul Stenberg tog sin patient med i et spa-bad i et motionscenter, hvor han gned hendes bryster og vagina og sagde til hende, at det var "terapi". Han havde samleje med en anden patient og foreslog hende, at hun skulle prøve heroin. Stenberg afleverede frivilligt sin autorisation i 2000 og lovede lægenævnet, at han ville forbedre sig.

Inden der var gået 2 år, var Stenberg igen i nyhederne for seksuelt at misbruge patienter. "Anne" havde søgt hjælp hos Stenberg efter flere års seksuelt misbrug, som hun og hendes søster havde været udsat for fra deres fars side, mens deres mor skjulte det som en "familiehemmelighed". Anne ønskede hjælp til at få kontrol over min-

derne. "Men i stedet for at hjælpe hende med at hele de betændte sår fra incesten, så gjorde Stenberg dem dybere," stod der i Courier Mail i april 2002.⁵

En undersøgelse fra 1998 om amerikanske lægenævnsager mod 761 læger, der var straffet for sex-relaterede overtrædelser i perioden fra 1981 til 1996 viste, at psykiatri og børnepsykiatri var betydeligt overrepræsenteret. Mens psykiaterne kun udgjorde 6 pct. af lægerne i landet, udgjorde de 28 pct. af de læger, som var blevet dømt for sex-relaterede forbrydelser.⁶

Samme år viste en rapport fra Sveriges Socialnævn (landets lægenævn) over patientklager gennem en fireårig periode, at psykiatere var ansvarlige for næsten halvdelen af de patientklager, der var anmeldt til Nævnet, herunder seksuelt misbrug.

En undersøgelse af amerikanske lægenævnsager mod læger, der var straffet for sex-relaterede overtrædelser viste, at psykiatri og børnepsykiatri var betydeligt overrepræsenteret.

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Psykiatere, som har udnyttet deres patienter seksuelt, har brugt følgende undskyldninger: Det var "af kærlighed", "impulsivitet" eller en "svigtende dømmekraft", eller det var i virkeligheden for at "forøge patientens selvfølelse."

2 Det er i stor udstrækning lykkedes psykiatere og psykologer at undgå kriminel retsforfølgelse efter en seksuel krænkelse ved at henvise til den 'Diagnostiske og Statistiske håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM-IV) samt afsnittet om psykiske forstyrrelser i den 'Internationale sygdomsklassifikations håndbog' (ICD-10).

3 ICD og DSM betegner seksuel krænkelse af børn som en "vane- og impulsforstyrrelse". DSM hævder også, at fysisk misbrug af et barn er en arvelig psykisk forstyrrelse.

4 Verdens Psykiatriforeningen (WPA) angiver, at professionelle regler for opførsel, fagets etik eller cirkulærer og love i sig selv, "ikke vil garantere" en etisk praksis indenfor psykiatrien.

Den Amerikanske Psykiatriforenings 'Diagnostiske og Statistiske håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM-IV), afkriminaliserer forbrydelser ved at definere kriminel adfærd som en biologisk baseret afvigelse.

KAPITEL TO

Kriminelle overgreb kaldes "terapi"

I en amerikansk undersøgelse fra 1986 af psykiater-patient relateret sex, sagde 73 pct. af psykiaterne, der indrømmede seksuel udnyttelse af deres patienter, at de gjorde det pga. "kærlighed" eller "nydelse"; 19 pct. sagde, at det var for at "forøge patientens selvfølelse," mens de resterende undskyldninger indeholdt "svigtende dømmekraft," "impulsivitet," "forøget terapeutisk virkning" og "personlige behov".⁷

Næsten to årtier senere har undskyldningerne ikke ændret sig. De psykiatere, som stilles for de lægeetiske nævn for at forklare deres opførsel, påberåber sig en "midlertidigt manglende dømmekraft på grund af stress", et "usædvanlig højt seksuelt niveau," at "sex er en legitim form for behandling", og endog "sand kærlighed til en patient bør være tilladt".

Her er nogle andre psykiatriske undskyldninger for afvigende seksuel opførsel:

■ Psykiateren Robert C. Showalter fra Virginia i USA blev ofte brugt som ekspertvidne af forsvarsadvokater, indtil han mistede sin lægeautorisation for at tvinge mandlige patienter til at onanere i hans påsyn, i hvad han kaldte "masturbationsterapi".⁸

■ Psykiateren Clarence Alexander Gluskie fra Sydney, som i 1999 fik en australsk orden, (Order of Australia – den højeste udmærkelse man kan tildeles i Australien), blev to år senere slettet fra

lægefartegnelsen på grund af hans seksuelle forhold til en kvindelig patient. Gluskie havde under terapiesessioner med kvinden antaget en "faderrolle", hvor han opfordrede hende til at gå tilbage til sin barndom og sidde på hans skød. Når han blev seksuelt ophidset, fik hun at vide, at det var helt normalt, fordi børn ofte tiltrækkes af deres forældre. Gluskie sagde, at "stimulering af kønsorganerne udløser kemikalier i hjernen, der fremmer båndene mellem børn og voksne."⁹

■ Den 21. juni 2002 suspenderede staten Ohios psykolognævn dr. John Wilsons autorisation i mindst to år pga. hans "udtalte behov for narcissistisk (erotisk interesse i sig selv) tilfredsstillelse" og beordrede ham i behandling for alkoholmisbrug. I et behandlingsforløb af en kvinde med et traume efter en flyulykke, havde Wilson holdt hende fast til en stol og lovet hende den bedste sex, hun

Psykiatere har endog opfundet en "diagnose" til at forklare, hvorfor patienter bliver misbrugt seksuelt, idet de påstår, at patienterne har en "forstyrrelse", som provokerer terapeuten.

nogensinde havde haft. Wilson hævdede senere, at han havde lidt af "alkohol blackout".¹⁰

Det er i stor udstrækning lykkedes psykiatere og psykologer verden over at undgå kriminel retsforfølgelse efter en seksuel krænkelse ved at henvise til den 'Diagnostiske og Statistiske håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM-IV) samt afsnittet om psykiske forstyrrelser i den 'Internationale Klassifikation og Diagnostiske håndbog' (ICD-10). Det har legitimeret at farlige forbrydere i det psykiatriske behandlingssystem er sluppet fri af personligt ansvar for deres handlinger.

Paul R. McHugh, professor i psykiatri og chefpsykiater ved Johns Hopkins Hospital i Baltimore, er åbenlyst kritisk overfor sine egne kollegaer: "Den nye DSM fremgangsmåde med at bruge eksperter og beskrivende kriterier i identificeringen af psykiatiske lidelser har skabt en produktiv industri. Hvis du kan beskrive det, kan du navngive det; og hvis du kan navngive det, så kan man påstå, at det eksisterer som en særskilt "tilstand", som slutteligt har en direkte behandling knyttet til sig. Forslag til nye psykiatiske forstyrrelser er mangedoblet i en sådan grad, at DSM er vokset fra blot 119 sider i 1968 til 886 sider i den seneste udgave ..." (i 1994). Han står ikke tilbage for at sige, at nogle af forstyrrelserne "udelukkende er forslagsstillernes opfindelser."¹¹

I deres bog 'De gør os Gale' skriver professorerne Herb Kutchins og Stuart A. Kirk, at for at få en sygdom ind i DSM, skal et udvalg af psykiatere blot finde en benævnelse, komme med en generel beskrivelse baseret på "klinisk

indsigt", opfinde en liste med kliniske kriterier, tjekke de angivne kriterier med fortalere for den nye sygdom, beslutte hvor mange kriterier, der skal opfyldes for at bruge diagnosen og imødegå en eventuel opposition.

Som eksempel herpå betegner ICD det, at brænde bygninger ned, som "pyromani", tyveri som "kleptomani", og såvel ICD som DSM betegner seksuel krænkelse af børn som "pædofili" – alle er opført som "(patologiske) vane- og impulshandlinger". DSM-IV hævder også, at fysisk mishandling af et barn er en arvelig psykisk forstyrrelse.

Psykiatere har endog brugt deres diagnoser til at stemple patienter, der anmelder psykiatere for seksuelt misbrug. Psykiateren Richard Simons skriver om personer, der "lider af masochistisk personlighedsforstyrrelse": "Det er patienterne, som ubevidst provokerer terapeuter til enten at opgive dem eller misbruge dem på sadistisk måde ..." Han tilføjer, at hvad

end de "ubevidste motiver i det enkelte tilfælde måtte være, så er det endelige adfærdsmæssige mål at opnå ... 'en sejr gennem nederlag', og ofte er nederlaget en fejlslagen psykiatrisk behandling."¹²

Psykiatere opfinder forfalskede diagnoser, arbejder for at afkriminalisere åbenbare forbrydelser og opdiger misvisende teorier og argumenter for at forsvare kriminelle handlinger. De har endog kodificeret deres egne depraverede tilbøjeligheder og aktiviteter og gjort disse til regler.

I 1996 hævdede Verdens Psykiatreforeningen (WPA), at "etisk opførsel er baseret på psykiaterens individuelle følelse af ansvar over for patienten og

dømmekraft med hensyn til at beslutte, hvad der er korrekt og passende opførsel. Udefrakommende standarder og påvirkninger såsom professionelle regler for opførsel, fagets etik eller cirkulærer og love i sig selv, 'vil ikke garantere' en etisk praksis (indenfor psykiatrien)."

Kan man undre sig over, at de generelt set er tilknappe, når det drejer sig om

En national undersøgelse i USA, afslørede at terapeuters sexmisbrug af patienter rammer flere piger end drenge. Pigeofrene var mellem 3 og 17 år gamle. Terapeuterne misbrugte drenge i alderen fra 7 til 16 år.

deres egentlige intentioner?

En undtagelse – forfriskende i sin ærlighed, men rystende i sit indhold – var en artikel den 26. april 1999 nyhedsmagasinet 'Insight' i Washington D.C. Richard Gardner, der er klinisk professor i børnepsykiatri, blev citeret for at have sagt: "Samfundets overdrevne moraliserende og afstraffende reaktioner mod pædofile går langt ud over, hvad jeg betragter som forbrydelsens alvor." Han gav konkret udtryk for, at pædofili har formeringsmæssige formål!¹³

Den totale uansvarlighed i WPA's kodekser bliver indlysende ved at forestille sig de sociale konsekvenser af Gardners synspunkt på pædofili, hvis de nogen sinde blev den juridiske standard for pervers opførsel af den art.

Psykiatere og psykologer burde ikke tillades fortsat at sætte standarderne for opførsel i noget som helst samfund, hvis man vil undgå et samfund i forfald.

Uskylden frataget

EN RAPPORT OM OVERGREB

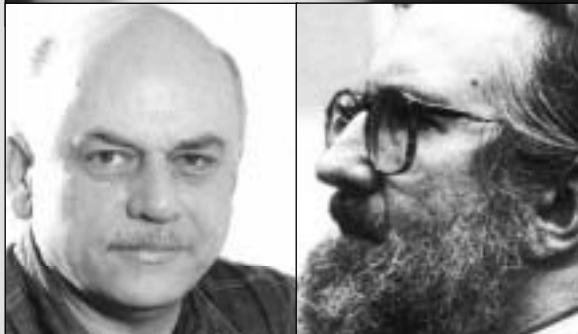
Dommer Alice Gilbert fra Oakland Circuit Court afviste i år 1997 psykologen Julian Gordons anmodning om løsladelse mod kaution og dømte ham til fortsat varetægtsfængsling, idet hun afvendte en ankesag i en dom for at forulempe og praktisere sin homoseksualitet med en teenagedreng. Gordon, som var udpeget af amtets skifteret til at arbejde med problemramte teenagere, blev idømt 15 års fængsel. Dommer Gilbert udtalte: "Der findes ingen civilisation, hvis vi ikke beskytter vore børn."

■ Samme år blev Robert Bruce Craft, en psykiater fra Georgia, som behandlede misbrugte og emotionelt forstyrrede børn, der var henvist fra Ministeriet for familie- og børneydelser, idømt 20 års fængsel for grov seksuel udnyttelse af

en mindreårig samt forulempelse af et barn. Anklageren kaldte Crafts forbrydelser "overlagte handlinger, der fratog børn deres uskyld", og han sagde, at dommen var for mild. "Hvis (Craft) udstod hver eneste dag af sin straf (i fængslet) ville det stadig ikke være nok," sagde han.

■ Dr. Burnell Gordon Forgey, en psykiater fra Californien, som arbejdede med unge på ungdomshjem, ansatte tidligere dømte pædofile. Det 82-årige medlem af den Amerikanske Psykiatrforening erkendte sig skyldig i fem anklagepunkter for oralsex med en 15-årig patient på et af hjemmene. Anklageren udtalte: "Seksuelt overgreb mod unge mennesker er slemt nok, men når forbryderen er en læge i hvid kittel ... er han djævelen i forklædning."

■ Den 24. juli 2002 blev den 54-årige psykolog Bjarne Skovsager fra Nørrebro i København idømt seks års ubetinget fængsel for gentagne og grove sexovergreb – heriblandt homoseksuelle samlejer og blufærdighedskrænkelser overfor tre drenge på mellem 7 og 11 år. Han blev dømt til at betale erstatning på 60.000 kr. til hver af drengene. Dommer Knud Erik Schmidt,

PÆDOFILE: Psykologen Bjarne Skovsager og psykiateren Alan J. Horowitz blev begge sendt i fængsel for at misbruge børn seksuelt.

lagde ved afsigelsen af dommen vægt på, at "du har haft et tillidsforhold til hele familien, som du systematisk og groft har udnyttet."¹⁴

■ I 1997 blev børnepsykiateren John Buckles Lester fra Kansas idømt 41 måneders fængsel for seksuel forulempelse af to drenge på hhv. 14 og 15 år. Lester behandlede drengene for fysisk og seksuel mishandling.¹⁵

■ Psykiateren Paul Bridges blev dømt for at have misbrugt to sårbare drenge på henholdsvis 15 og 16 år, der var løbet hjemmefra. Den 15-årige havde i 1996 besøgt Bridges i hans hjem, hvor Bridges havde fotograferet ham nøgen og forgrebet sig på ham. Tre år senere besvarede en 16-årig dreng en annonce, som Bridges havde indrykket, hvor han søgte "mandlige modeller". Også han blev sek-

suel misbrugt. Politiet opdagede, at Bridges var med i en landsdækkende pædofilring. Imidlertid blev hans eneste reelle straf suspendering af hans autorisation.¹⁶

■ I 1992 blev psykiateren Alan J. Horowitz fra New York idømt 10-20 års fængsel for homoseksuelle overgreb mod tre drenge i alderen 7-9 år og for seksuelt misbrug af en 14-årig pige. Horowitz forsvarede sig selv ved at sige, at han var en "normal pædofil". Politundersøgelser afslørede en fortid med seksuelt misbrug af patienter. Sporet gik helt tilbage til slutningen af 1960'erne, da Horowitz arbejdede for en organisation, som hjalp fattige børn fra den indre by.¹⁷

■ I 1993 beskrev Donald Persson, en psykolog fra Utah, sig selv som en "moralsk" person, da han blev idømt 10 års fængsel for at have voldtaget en 12-årig pige.¹⁸

En amerikansk undersøgelse fra 2001 om terapeutklient sex med mindreårige afslørede, at terapeuter misbruger piger helt ned til 3-års alderen og drenge helt ned til 7-års alderen.¹⁹

Gennemsnitsalderen for krænkede piger var 7 og for drenge var den 12 år.

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 Patienter, som er blevet seksuelt misbrugt af terapeuter, har stor tilbøjelighed til at begå selvmord.

2 En ud af hver 100 patienter, som har været seksuelt involveret med en terapeut, begår selvmord.

3 Ifølge en undersøgelse, var næsten halvdelen af de patienter, der blev seksuelt misbrugt af psykiatere, i forvejen ofre for seksuelle krænkelser, incest eller voldtægt som børn.

4 Domstole har anerkendt, at en patients tilsyneladende "samtykke" vedr. seksuelle relationer med en terapeut ikke kan indgå i et forsvar pga. patientens sårbare tilstand og terapeutens alvorlige tillidsbrud.

5 Den hippokratiske ed (det internationale lægeløfte) – navngivet efter en græsk læge fra femte århundrede før Kristi – som alle psykiatere sværger at følge (undtagen i Danmark!), forbyder sex mellem læger og patienter.

KAPITEL TRE

Seksuelle overgreb ødelægger liv

I 2001 sagde Kenneth Pope, den forhenværende leder af den Amerikanske Psykologforenings Etikkomité i sin rapport 'Sex mellem terapeut og klient': "Sundhedsprofessionerne har helt fra den tidligste begyndelse erkendt den skade, som seksuel involvering med patienter kan medføre." Den hippokratiske ed (det internationale lægeløfte) – navngivet efter en græsk læge fra femte århundrede før Kristi – forbyder sex med patienter. Den historiske konsensus blandt professionelle inden for sundhedsvæsenet om, at en sådan aktivitet skal forbydes som værende desktruktiv, fortsatte ind i den moderne tidsalder. I sagen Roy mod Hartogs fra 1976, som er en milepæl i historien og en af de første, hvor en kvinde med succes anlagde sag mod sin terapeut, sagde retten: "Således har vi i lige linie fra Freud til den moderne udøver en fælles enighed om de skadelige virkninger af følelsesmæssig intimitet mellem patient og terapeut."²⁰

I sidste instans er prisen for skaden, at patienten begår selvmord. Omkring 14 pct. af dem, som har været seksuelt involveret med en terapeut, forsøger at begå selvmord mindst én gang. Det lykkes for én ud af hundrede patienter.²¹

Medregnet i den frygtelige tavshed fra de fleste af ofrene – kun 1 pct. anmelder faktisk overgrebet – er, at statistisk set har titusinder af psykiatriske patienter begået selvmord, og tusinder flere har været hospitalsindlagt som en følge af overgrebet.

Ifølge en australsk undersøgelse fra 1989 'Forførelse af kvindelige patienter' var næsten halvdelen af de patienter, der blev seksuelt misbrugt af psykiatere, i forvejen ofre for sexmisbrug som børn, incest eller voldtægt. Psykiatere udnyttede patienternes sårbarhed til yderligere at gøre dem til ofre. De fortalte dem, at deres problemer i virkeligheden stammede fra "seksuel dysfunktion", og at psykiateren var nødt til at lære dem at overvinde denne dysfunktion ved at opnå orgasme og ved at dyrke oralsex.²²

fortalte dem, at deres problemer i virkeligheden stammede fra "seksuel dysfunktion", og at psykiateren var nødt til at lære dem at overvinde denne dysfunktion ved at opnå orgasme og ved at dyrke oralsex.

"Jeg var meget syg og henvendte mig til ham for at få hjælp," røbede en patient. "Jeg blev forfærdelig knyttet til og afhængig af ham. Han sagde, at 'den bedste psykiatri foregår i hemmelighed'. Han forbød mig at fortælle nogen om det seksuelle forhold og fortalte mig, at jeg ikke kun-

ne stole på nogen."²³

Hvis en patient på noget tidspunkt klager, skyder de krænkende psykiatere som første reaktion skylden på patientens "psykiske sygdom", derefter patientens manglende evne til at "lære at leve med" sin tidligere, traumatiske oplevelse. Til sidst påstår psykiaterne, at patienten gav tilladelse til "forholdet", til trods for det åbenlyse misbrug.

Sharon Hamilton, en professional danser i Australien, er et tragisk eksempel på dette. Under en velgørenhedsforestilling i et fængsel fik hun mindre skader, da en fange angreb hende med en kniv. Da hun søgte erstatning, blev hun henvist til psykiater Harry

Bailey, som gav hende "dyb søvn behandling" – en medicinsk fremkaldt koma med elektrochok – idet han forsikrede hende, at det ville hjælpe hende i retssagen. Men dr. Bailey forførte hende og indledte en lidenskabelig affære. Hver gang Hamilton blev utilfreds eller truede med at afsløre ham, fik hun mere "behandling". Inden der var gået fem måneder efter knivoverfaldet, og Hamilton havde fået et erstatning på 650.000 kr., overdrog hun kontrollen med sine penge til dr. Baileys revisor, som investerede 200.000 kr. i dr. Baileys privathospital. Hamilton fik på dr. Baileys opfordring en abort. Han nægtede, at han skulle være faderen. Mindre end et år efter begik hun selvmord.

Under en efterforskning iværksat af staten beskrev højesteretsdommer John Slattery denne udnyttelse: Dr. Bailey "udviklede et seksuelt forhold til hende" og "brugte dette til at dominere hende og til at få indflydelse på hende – om ikke for andet så for indirekte at få hende til at give ham penge." Deres forhold "indbefattede fysiske overgreb, mulig kidnapning, trusler, herunder trusler om at få hende anbragt på institution mod hendes vilje, at låne penge af hende, samt at få hende til at udpege ham som eneste

eksekutor og eneste arveberettigede i sit testamente."²⁴

I en sag fra 1992 stod psykiateren Margaret Bean-Bayog overfor en anklage for medicinsk fejlbehandling og samtidig et civilt søgsmål fra familien til en studerende på Harvards medicinske fakultet, Paul

Lozano, som begik selvmord efter at have modtaget behandling af dr. Bean-Bayog. Anklagerne bestod i, at Bean-Bayog angiveligt anvendte terapeutiske teknikker for at vedligeholde et makabert og bizart forhold til Lozano. Hun sendte ham beskeder, hvori hun komplementerede ham for "fænomenal sex". Lozano begik selvmord, da Bean-Bayog afsluttede deres forhold.²⁵

Dr. Gary Shoener, leder af et ambulante behandlingscenter i Minneapolis, Minnesota, siger om denne form for adfærd: "Samtykke er ikke et forsvar. Så selv om det ser ud som om, patienten havde en affære med terapeuten, hvis det foregik i løbet af det professionelle forhold, så er det en alvorlig forbrydelse ... juridisk set betragtes det som voldtægt ... Med andre ord, hvis man kan bevise, at det fandt sted, behøver man ikke bevise andet."²⁶

"Jeg var meget syg, da jeg kom til ham for at få hjælp. Han sagde, at 'den bedste psykiatri foregår i hemmelighed.' Han forbød mig at fortælle nogen om det seksuelle forhold ..."

– Misbrugt patient

MONSTER: Mens dr. Harry Bailey gav danseren Sharon Hamilton "dyb søvn terapi" (en medicinsk fremkaldt koma med elektrochok), forførte han hende og de indledte en lidenskabelig affære. Mindre end et år efter begik hun selvmord.

EN SAG OM OVERGREB

Seksualforbrydere

I nden for de sidste par år er flere og flere sager om psykiatrisk voldtægt kommet frem i dagens lys, heriblandt følgende:

■ Den 11. februar 1998 blev psykiateren William Cone fra Missouri i USA idømt 133 års fængsel for seksuelle og afvigende seksuelle overgreb på to patienter. Cone fortalte kvinderne, at de var blevet vænnet fra modermælken for tidligt og igen havde brug for "forældreomsorg", hvilket indebar at have sex med ham. For at overbevise dem, gav han dem store mængder psykofarmaka, som de blev afhængige af. Cone påstod, at han selv led af "alkoholisme og seksuel afhængighed" – en "form for moralsk sindssyge, forårsaget af min tvangsmæssige fordybelse i arbejde, magt og perfektion ...". Anklageren, vice-kammeradvokaten David Cosgrove, sagde derimod i retten: "Han er et rovdyr ... Disse mennesker kom til ham for at blive helbredt, og han skadede dem. Jeg har aldrig oplevet en anklaget, der har forvoldt så megen smerte og fortræd på så mange mennesker. Det er en besked, som den anklagede og enhver anden, som kunne tænkes at gøre det samme, skal forstå."²⁷

■ I 2004 blev dommen over den canadiske psykiater, John Orpin, for seksuelt at mishandle kvindelige patienter stadfæstet. Mens kvinderne var under indflydelse af medicin, voldtog han dem og havde analsex med dem. Nogle blev lænket fast til en væg og slået med et bælte. Dr. Orpin fortalte dem, at hans penis var en "helbredende stav", og at anal voldtægt var udtryk for "ubetinget kærlighed".²⁸ Han erkendte sig skyldig i overfald og seksuelle overgreb på to kvinder.

■ Den 4. juli 2002 blev psykiateren Kolathur Unni fra London sat i fængsel i 18 måneder for at voldtage en kvindelig patient under en hypnoterapeutisk behandling. Unni havde en forhistorie med seksuelle overgreb på patienter og

var blevet strøget af lægefortegnelsen i New Zealand grundet lignende sager.²⁹

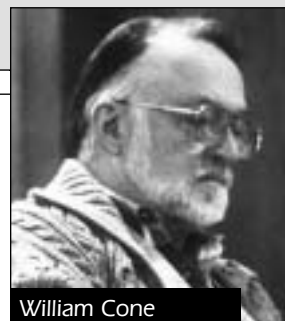
■ Den 10. december 2002 fik den engelske psykiater Christopher Allison 10 års fængsel for voldtægt og seksuelt misbrug af seks patienter.³⁰

Takket være mod og beslutsomhed hos de tapre kvinder, som afslørede disse sager – ofte på trods af stor, personlig fare og følelsesmæssig smerte – er nogle af gerningsmændene til disse kriminelle handlinger endelig bragt for retten.

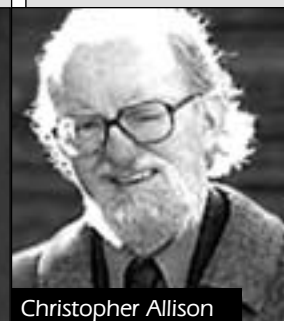
Alligevel arbejder retssystemet i mange lande for langsomt, og alt for mange af

"Han er et rovdyr ... Disse mennesker kom til ham for at blive helbredt, og han skadede dem. Jeg har aldrig oplevet en anklaget, der har forvoldt så megen smerte og fortræd på så mange mennesker."

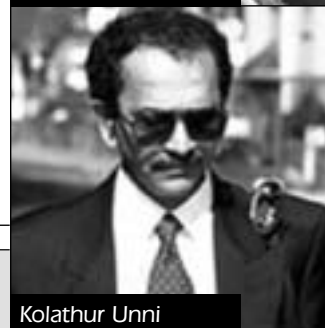
– Vice-kammeradvokat David Cosgrove om psykiateren William Cone, der blev idømt 133 års fængsel for seksuelt overgreb på to patienter.

William Cone

Christopher Allison

Kolathur Unni

John Orpin

de 65.000 terapeuter, som seksuelt har misbrugt eller voldtager deres patienter, bliver kun suspenderet fra deres praksis, (mens de fortsat er på fri fod), eller de bliver blot beordret til at gå i "terapi" for deres seksuelle "forstyrrelse".

William Masters og Virginia Johnsons rapport fra 1970 'Menneskelig, seksuel utilstrækkelighed' er stadig sand: "... når seksuel forførelse af patienter med sikkerhed kan stadfæstes gennem en passende juridisk procedure, uanset om forførelsen blev indledt af patienten eller voldtægtsmanden, bør terapeuten retsforfølges for voldtægt snarere end pligtforsømmelse, ... hvilket indebærer, at sagen bør føres som en straffesag og ikke som en civilsag."³¹

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I For at modvirke det øgede antal af sexoverfald begået af psykiatere og psykologer i USA, Australien (Victoria), Tyskland, Sverige og Israel, er der alene i 2004 vedtaget mere end 25 love.

2 Undersøgelser lavet i Norge, Polen, Sverige, Schweiz og Storbritannien fandt, at "hovedproblemet er seksuelt misbrug eller ydmygelse".

3 Ikke alle lægeetiske nævn anerkender, at en dom mod en psykiater eller psykolog bør resultere i en permanent inddragelse af hans eller hendes autorisation.

4 Som det forholder sig nu, stilles en professionel udøvers uddannelsessted eller fagforening ikke til ansvar, hvis de undlader at anmelde et medlems seksuelle overgreb mod en patient til politiet.

Den amerikanske psykiater Michael DeLain blev i 2002 sendt i fængsel for at udnytte en 16-årig patient seksuelt.

KAPITEL FIRE

Hvad burde der gøres?

Der kan ikke ske nogen fremskridt med hensyn til seksuelt misbrug af patienter, før alle sådanne overgreb begået af psykiatere, psykologer og psykoterapeuter juridisk set bliver betragtet som voldtægt eller andre seksuelle krænkelse: det eneste nødvendige bevis er, at et seksuelt forhold har fundet sted.

Psykiatere påstår, at sex med klienter sker "efter samtykke", skønt de er bevidste om deres stærke, følelsesmæssige påvirkning af patienterne. Men hvis nogen har sex med et barn, så erkender samfundet det misforhold af magt, viden og autoritet, som den voksne bruger over for barnet, og fordømmer handlingen som kriminel. Sådan bør det også være i forholdet mellem psykiater og patient.

Undersøgelser lavet i Norge, Polen, Sverige, Schweiz og Storbritannien fandt, at det primære pro-

blem, som patienterne oplevede, var "seksuelt misbrug eller ydmygelse". Europarådets parlamentariske forsamlings rapport fra 1994, 'Psykiatri og menneskerettigheder' opfordrede til, at der blev udstedt regler for opførsel for "tydeligt at fastslå, at seksuel opførsel fra terapeutens/psykiaterens side er forbudt. En sådan opførsel må betragtes som udnyttelse af terapeutens dominerende position og misbrug af klientens tillid."

Patienter burde få udleveret information på tryk om de normer, der gælder inden for professionel

rådgivning, og bør informeres om, at enhver opførsel, der overtræder disse normer, er upassende; at seksuelt misbrug er *kriminelt* og ikke blot "grænseoverskridende".

Enhver person, som søger psykiatrisk "rådgivning", må have ret til at videoptage alle konsultationer, hvis de ønsker det, og må have ret til at afbryde enhver form for udspørgen eller terapi på et hvilket som helst tidspunkt uden trusler om gengældelse.

I 2002 medgav psykiatriprofessor Glen Gabbard, at

"Samtykke er ikke et forsvar. Så selv om det ser ud som om, patienten havde en affære med terapeuten, hvis det foregik i løbet af det professionelle forhold, så er det en alvorlig forbrydelse ... juridisk set betragtes det som voldtægt ..."

– Dr. Gary Shoener, leder af Walk-In centeret i Minneapolis, Minnesota

"det positive aspekt ved kriminalisering er, at nævningeting og retsvæsenet nok er mere effektive med hensyn til at udøve retfærdighed end faglige eller lægeetiske nævn".³²

MMK har sammen med andre interesserede grupper og enkeltpersoner ført kampagner for strengere love for at beskytte patienter mod behandleres seksuelle overgreb. For at

håndtere det øgede antal af sexovergreb begået af psykiatere og psykologer i USA, Australien (Victoria), Tyskland, Sverige og Israel, er der alene i år 2004 vedtaget mere end 25 love.

Mange af disse love anerkender, at patientens "samtykke" ikke er et forsvar, og at psykiaterens betroede status eller professionelle forpligtelse over for patienten på alvorlig vis kompromitteres, når han indleder enhver form for seksuel kontakt med patienten. Dømte psykiatere kan idømmes op til 10 års fængsel og 130.000 kr., i bøde.

Dømte, psykiatriske voldtægtsforbrydere skal inkluderes i fortegnelserne over registrerede seksualforbrydere og pædofile; deres navne skal offentliggøres, så ingen fremtidige ofre kan blive misledt af, at de foregiver at ville hjælpe for så kun at blive forrådt. De mennesker, som har oplevet et sådant overgreb, er dem, der stærkest går ind for de ovenstående forholdsregler, og de må blive hørt samtidig med, at man beskytter deres privatliv. Det kunne gøres ved lukkede afhøringer for at skabe de nødvendige reformer i lovgivningen.

Intet barn bør nogensinde efterlades alene i et værelse med nogen som helst vejleder, terapeut, psykolog eller psykiater. Ethvert ungt menneske, som muligvis har været udsat for seksuelt misbrug, er i særdeleshed sårbart og må beskyttes.

En forældre eller værge skal være bemyndiget til at afslutte ethvert interview, enhver form for udspørgen, ethvert forsøg på yderligere at ophidse det unge menneske ligegyldig hvilken psykiatrisk rådgiver, det drejer sig om. Den ansvarlige voksne skal informeres om disse rettigheder og om det kriminelle aspekt af seksuel kontakt mellem en vejleder og et barn.

“... når seksuel forførelse af patienter med sikkerhed kan stadfæstes gennem en passende juridisk procedure ... bør terapeuten retsforfølges for voldtægt snarere end pligtforsømmelse, dvs. sagen bør føres som en straffesag og ikke som en civilsag.”

— William Masters og Virginia Johnson

Der må vedtages love, som giver tilladelse til frit at vælge ikke-psykiatriske rådgivere. Lovene skal give forældre, værger, ofre, sagførere, dommere, socialarbejdere og myndigheder, der varetager børns rettigheder, mulighed for at søge hjælp hos mennesker, som ikke hører under et sundhedssystem for psykisk syge.

Det at svigte en patient gennem psykiatrisk, seksuelt misbrug er ikke en terapeutisk eller en “uskadelig” måde at give patienten “selvagtelse” på.

Professor emeritus i psykiatri, Thomas Szasz, siger: “Dette er en intellek-

tuel falliterklæring fremskyndet af moralsk lammelse. Påstanden om, at seksuel kontakt kan være terapeutisk for patienten, er ren egoisme og stupidt. At bruge den slags til at retfærdiggøre seksuel kontakt er ulogisk og amoralsk.”

Psykiatere og psykologer fører tillidsfulde patienter nedad en ensrettet vej mod selvdestruktion og alt for ofte mod de forfærdelige selvmord. Loven er loven, skrevet for at beskytte mennesker. Når en gruppe mener, at de er hævet over loven, og overbeviser det offentlige system om, at de er det, kan ingen vide sig sikker. Det må én gang for alle gøres klart, at uanset hvor privilegeret den psykiatriske voldtægtsforbryder tror, han er, så er voldtægt altid voldtægt.

ANBEFALINGER

Anbefalinger

- I** Voldtægt er voldtægt. Det er især alvorligt, hvis en psykiater eller en anden praktiserende indenfor det psykiske sundhedsområde begår et sådant overgreb. Loven må klart fastslå, at blot den kendsgerning, at en seksuel handling mellem en hvilken som helst terapeut og en patient har fundet sted, "juridisk set må betragtes som voldtægt" med samme straf som enhver anden voldtægt. "Samtykke" fra patienten er ikke et forsvar.
- 2** De myndigheder, der udsteder autorisation til psykiatere, psykologer eller psykoterapeuter bør videregive kopier af alle patientklager angående lægers seksuelle misbrug til politiet, kammeradvokaten eller anklagemyndigheden, som er forpligtet til at undersøge forholdet og rejse tiltale, hvis der er grundlag for dette.
- 3** Enhver autorisationsudstedende myndighed, som betragter seksuelt misbrug af patienter som en "professionel tjenesteforseelse", bør holdes ansvarlig for enhver fremtidig seksuel forbrydelse begået af den terapeut.
- 4** En dom mod en psykiater eller psykolog bør resultere i en permanent inddragelse af hans eller hendes autorisation.

Til det individuelle voldtægtsoffer:

1. Indgiv en politianmeldelse, hvis en psykiater, psykolog eller psykoterapeut har misbrugt dig seksuelt. Giv en kopi af anmeldelsen til din nærmeste MMK-afdeling, som vil hjælpe dig med at få din sag undersøgt og fulgt op i retten.
2. Vær for alt i verden ikke bange for at give din mening til kende. Hundredevis af andre patienters liv kan bedre beskyttes mod et sådant misbrug, hvis du giver din mening til kende. MMK vil hjælpe dig i fuld fortrolighed.

Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK), der på engelsk hedder Citizens Commission on Human Rights (CCHR), blev stiftet i 1969 af Scientologi Kirken for at undersøge og afsløre overtrædelser af menneskerettighederne inden for psykiatrien og for at bringe orden i behandlingsområdet for psykiske forstyrrelser. I dag er der flere end 130 afdelinger i mere end 31 lande. MMK's rådgivende komité, der udgøres af kommissionsmedlemmer, omfatter læger, advokater, undervisere, kunstnere, forretningsfolk og repræsentanter for menneskerettighedsgrupper.

Selvom MMK ikke selv tilbyder lægelig eller juridisk assistance, arbejder vi tæt sammen med og støtter læger og lægegeringen. Et af hovedområderne for MMK's arbejde er psykiatriens svindel med brug af subjektive "diagnoser", der mangler ethvert videnskabeligt og lægeligt grundlag, men som bliver brugt til at opnå offentlige bevillinger i milliardstørrelsen. Med de falske diagnoser som undskyldning ordinerer psykiaterne ødelæggende behandlinger, herunder personlighedsændrende medicin der skjuler den berørtes tilgrundliggende

vanskeligheder og dermed forhindrer hans eller hendes helbredelse.

MMK's arbejde skal ses i forlængelse af Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, i særdeleshed de følgende forskrifter, som dagligt krænkes af psykiatere:

Artikel 3: "Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed."

Artikel 5: "Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf."

Artikel 7: "Alle er lige for loven og har uden forskelsbehandling af nogen art lige ret til lovens beskyttelse."

Som en følge af psykiatriens falske diagnoser, stigmatiserende etiketter, love, der giver ubesværet adgang til frihedsberøvelser, brutal og personlighedsændrende "behandling", bliver mange tusinder skadet og nægtet deres naturlige menneskerettigheder.

MMK har inspireret og støttet mange hundrede reformer ved at få foretræde for parlamentsudvalg og har selv gennemført offentlige høringer om psykiatriske overgreb, og udført generelle og specielle informationskampagner, ligesom MMK samarbejder med medierne, politiet og offentligt ansatte over hele verden.

OPGAVEERKLÆRING

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION (MMK)

undersøger og belyser psykiatriske overtrædelser af menneskerettighederne. Kommissionen arbejder sammen med ligesindede grupper og personer, som deler et fælles mål om at få rensset op inden for det psykiske sundhedsområde. Vi vil fortsætte med det arbejde, indtil psykiatriske overgreb og tvangsmæssig praksis er ophørt, og menneskerettighederne og værdigheden er givet tilbage til alle mennesker.

Dr.med. James P. Carter

**Forfatter til 'Racketeering In Medicine
The Suppression of Alternatives':**

"Medborgernes Menneskerettighedskommission har verden over fremskaffet dokumentation for psykiateres forbrydelser. I mange amerikanske stater er der blevet vedtaget love, som skal forhindre psykiatrisk sexmisbrug af patienter, endnu et resultat af Kommissionens arbejde."

Margaret Saunders

**Mor til en 22-årig datter, som døde
under psykiatrisk "behandling" på
en vestaustralsk psykiatrisk klinik:**

"I tiden op til Melissas ligsyn støttede MMK mig. De hjalp mig til at forberede mig ... trøstede mig, når tingene blev for drøje ... Den opmærksomhed og medfølelse, som disse vidunderlige mennesker viste mig,

var større end noget andet, jeg tidligere har oplevet ... Ord kan ikke beskrive, hvor meget jeg påskønner denne organisation og al den hjælp, vi har fået tilbudt."

Dennis D. Bauer

**Ledende vicedistriktsadvokat i Orange
County, Californien:**

"... Jeg har været anklager i 12 år og har specialiseret mig i anklager om seksuelle overgreb og børnemishandlinger i de sidste fire år. Jeg var skeptisk overfor, at en privat organisation fulgte op på spor, som vi ikke havde fået noget ud af eller var i stand til at afdække. Jeg har fundet alle (MMKs) medarbejdere meget positive, ivrige, intelligente og usædvanligt velinformerede vedrørende ting, som er skjult for den største del af befolkningen."

Kontakt:

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK)

Faksingevej 9A, 2700 Brønshøj

Tlf.: 39 62 90 39 • E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk
eller

CCHR International

6616 Sunset Blvd., Los Angeles, California 90028 USA

Tlf. 001 323 467 4242

<http://www.cchr.org>

<http://www.psychcrime.org>

E-mail: humanrights@cchr.org

MMK's INTERNATIONALE AFDELING

Kommissionsmedlemmer & rådgivere

MMK's kommissionsmedlemmer rådgiver og hjælper MMK ud fra deres faglige viden med at gennemføre reformer i det psykiske sundhedsvæsen og med at sikre de sindslidendes rettigheder.

Præsident

Jan Eastgate
Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling
Los Angeles

Præsident for MMK's USA afdeling

Bruce Wiseman
Medborgernes Menneskerettighedskommission, USA

Bestyrelsesmedlem ved MMK's USA afdeling

Isadore M. Chait

Stiftende kommissionsmedlem

Dr. Thomas Szasz,
professor emeritus i psykiatri
ved statsuniversitet på
New York Health Science Center

Kunst og underholdning

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello
David Pomeranz

Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politik & jura

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Videnskab, lægestanden og sundhed

Dr.med Giorgio Antonucci
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, ph.d.
Mary Ann Block, D.O.
Dr.med. Roberto Cestari (Præsident for
MMK Italien)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Dr.med. Mary Jo Pagel
Dr.med. Lawrence Retief
Dr.med. Megan Shields
William Tutman, ph.d.
Michael Wisner
Dr.med. Julian Whitaker
Dr.med. Sergej Zapuskalov

Uddannelse

Gleb Dubov, ph.d.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Religion

Rev. Doctor Jim Nicholls

Forretningsverden

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Henvendelse (for andre lande venligst kontakt det pågældende landskontor):

AUSTRALIEN

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales 2007
Australien
Tlf.: 00612 9211 4787
Fax: 00612 9211 5543
E-mail:
cchr@iprimus.com.au

BELGIEN

CCHR Belgium
Postbus 55
2800 Mechelen 2
Belgien
Tlf.: 00324 777 12494

CANADA

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tlf.: 001 416 971 8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

FINLAND

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki
Finland
Tlf.: 00358 9 8594 869

FRANKRIG

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights France)
BP 76
75561 Paris Cedex 12
Frankrig
Tlf.: 00331 4001 0970
Fax: 00331 4001 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

GRÆKENLAND

CCHR Greece
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens
Grækenland

HOLLAND

Citizens Commission on Human Rights Holland (NCRM)
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Tlf./Fax: 003120 4942510
E-mail: info@ncrm.nl

ISRAEL

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020

61369 Tel Aviv
Israel
Tlf.: 00972 3 5660699
Fax: 00972 3 5663750
E-mail:
cchr_isr@netvision.net.il

ITALIEN

Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani – CCDU
(Citizens Commission on Human Rights Italy)
Viale Monza 1
20125 Milano
Italien
E-mail:
ccdu_italia@hotmail.com

JAPAN

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tlf./Fax: 0081 3 3576 1741

MEXICO (MONTERREY)

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico)
Avda. Madero 1955
Poniente Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos Oficina 735
Monterrey, NL México
Tlf.: 0083 480329
Fax: 0086 758689
E-mail: ccdh@axtel.net

NEPAL

CCHR Nepal
P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu,
Nepal
E-mail:
nepalchr@yahoo.com

NEW ZEALAND

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1
New Zealand
Tlf./Fax: 00649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

NORGE

Medborgernes Menneskerettighets-kommisjon (MMK)
Postboks 8902
Youngstorget
0028 Oslo
Norge
E-mail:
mmknorge@online.no

RUSLAND

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow
Rusland
Tlf.: 007095 518 11 00

SCHWEIZ

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zurich
Postfach 1207
8026 Zurich
Schweiz
Tlf.: 0041 (0)1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

SCHWEIZ (Fransk talende)

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Lausanne)
Postale 5773
1002 Lausanne
Schweiz
Tlf.: 0041 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

SCHWEIZ (Italiensk talende)

Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo
(Citizen Commission on Human Rights Ticino)
Casella postale 613
6512 Giubiasco
Switzerland
Tlf.: 0041 76 327 83 79
E-mail: ccdu@ticino.com

SPANIEN

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Spain)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid
Spanien

SVERIGE

Kommittén för Mänskliga Rättigheter (KMR)
Box 2
124 21 Stockholm
Sverige
Tlf./fax: 0046 (0)8 83 85 18
E-mail: info.kmr@telia.com

SYDAFRIKA

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tlf.: 0027 11 622 2908

TAIWAN

CCHR Taiwan

Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail:
Roysu01@hotmail.com

TJEKKIET

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1
Czech Republic
Tlf./Fax: 00420 224 009 156
E-mail:
lidskaprava@cchr.cz

TYSKLAND

Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V. – KVP
(Citizens Commission on Human Rights Germany – National Office)
Amalienstraße 49a
80799 München
Tyskland
Tlf.: 0049 89 273 03 54
Fax: 0049 89 28 98 67 04
E-mail: kvpm@gmx.de

UNGARN

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
(Citizens Commission on Human Rights Hungary)
Pf. 182
1461 Budapest
Ungarn
Tlf.: 0036 1342 6355
Fax: 0036 1344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

UNITED KINGDOM

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead
West Sussex
RH19 4RB
United Kingdom
Tlf.: 0044 (0)1342 313926
Fax: 0044 (0)1342 325559
E-mail:
humanrights@cchruk.org

ØSTRIG

Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich
(Citizens Commission on Human Rights Austria)
Postfach 130
A-1072 Wien
Østrig
Tlf.: 0043 1 877 02 23
E-mail: info@cchr.at

REFERENCER

Referencer

1. Valerie Antonioi, "Criminal Court--A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years of Prison for Rapes," *Le Bien*, 31. okt. 2002.
2. "Doctors bill Medicare 'for sex'," *The Daily Telegraph-Mirror*, 8. juli 1993.
3. Julie Jargon, "Doctor No," *Westword.com*, 20 nov. 2003.
- 3b. Ekstra Bladet, af Thomas Pyndt, 'Overlæge i seng med patienter', 4. januar 1995.
4. Susan Reed and Giovanna Breu, "Waking to a Nightmare," *People*, Vol. 38, No. 23, 7. dec. 1992.
5. Ruth Mathewson, "Abuse Couched in Therapy," *Courier Mail*, (Australia), 13 April 2002; Matthew Hart, "Doctor Bans Himself Over Sex Claims," *Courier Mail*, (Australia), 8. aug. 2000.
6. "Physicians Disciplined for Sex-Related Offenses," Christine E. Dehlendorf, BSc, og dr.med Sidney M. Wolfe, *JAMA*, Vol. 279, No. 23, 17. juni 1998.
7. Nanette Gartrell, M.D., Judith Herman, M.D., et al., "Psychiatric Patient Sexual Contact: Results of a National Survey, I: Prevalence", *American Journal of Psychiatry*, Vol. 143 No. 9, sept. 1986, s. 1128.
8. Rex Bowman, "Psychiatrist gets house arrest," *Richmond Times-Dispatch*, 9. apr. 1999.
9. Graeme Leech, "Psychiatrist Struck Off Over Affair," *The Australian*, 8. maj 2001.
10. Ted Wendling, "Psychologist Suspended CSU Prof Ordered to Therapy After Patient's Sex Allegations," *The Plain Dealer*, 22. juni 2002; Ted Wendling, "A 'Wonder Healer' or a Predator? Noted CSU Psychologists License Hangs in Balance While Board Reviews Sex Complaint," *The Plain Dealer*, 16. juni 2002.
11. Paul R. McHugh, "How Psychiatry Lost Its Way," *Commentary*, Vol. 108, No. 5, s. 32.
12. Herb Kutchins & Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy: The Psychiatric Bible and the Creation of Mental Disorders*, (The Free Press, New York, 1997), s. 129-130.
13. Kelly Patricia O'Meara, "Has Psychiatry Gone Psycho?" *Insight Magazine*, 26. apr. 1999, s. 17.
14. Urban, "Psykolog dømt seks års fængsel for seksuelle overgreb", 25. juli 2002.
15. "Doctor's Appeal is Rejected. Child Psychiatrist Must Serve Time on Molestation Conviction," *The Kansas City Star*, 7. juni 1997.
16. Letter to CCHR United Kingdom, 15. feb. 2001, from the General Medical Council, Linda Quinn, Committee Section, London, England.
17. Tim McGlore, "Child-abuser Horowitz Given 10-20 Years," *The Daily Gazette*, 28. juli 1992; Tim McGlore, "For Alan Jay Horowitz, Persisting Accusations of Pedophilia," *The Sunday Gazette*, 9. feb. 1992.
18. "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake City Tribune*, 12. feb. 1993; Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News*, 12. juni 1993.
19. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender*, (Academic Press, okt. 2001).
20. Sammesteds.
21. Sammesteds.
22. Sydney Smith, "The Seduction of the Female Patient," *Sexual Exploitation in Professional Relationships*, (American Psychiatric Press, Inc., Washington, D.C., 1989).
23. Op. cit., Graeme Leech.
24. Slattery, J. P., A. O., "The DST Doctors," *Report Of The Royal Commission Into Deep Sleep Therapy*, Volume 2, Australia, s. 81-100.
25. Sammesteds.
26. Janet Fife-Yeomans, "The Abuse of Trust," *The Australian*, 30.-31. juli 1994, s. 20.
27. Julie Warner, "133-year prison sentence for Cone," *Daily Quill*, 11. feb. 1998.
28. Sean McKibbon, "Doc Pleads Guilty to Sex Rap," *The Ottawa Sun*, 24. feb. 2004; "Psychiatrist Jailed 6 Years for Assaults on Patients," *Saturday Star*, 30. maj 1998.
29. Duncan Begg, "A Jailed Psychiatrist with a Long History of Indecent Behavior was Today Struck off the Medical Register for the Second Time," *Press Association*, 5. dec. 2002.
30. "Psychiatrist Jailed for Sex Attacks," *ITV.com*, 10. dec. 2002.
31. Op. cit., Kenneth Pope, *Encyclopedia of Women and Gender*.
32. Op. cit., Ruth Mathewson.

MMK SKABER OFFENTLIG OPMÆRKSOMHED

Information er en vigtig del af ethvert initiativ, der sigter på at stoppe samfundets forfald. MMK tager dette ansvar meget alvorligt. Ved hjælp af informationsmateriale på Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdelings (CCHR) hjemmeside, og gennem udgivelser som bøger, hæfter, blade, mv., bliver flere og flere patienter, pårørende, fagfolk,

DEN VIRKELIGE KRISE - *i dagens psykiatri*

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed og resultater i det psykiatriske behandlingssystem

OMFATTENDE SVINDEL - *Korruption i det psykiatriske sundhedsvæsen*

Rapport med anbefalinger vedrørende et usundt monopol på det psykiske sundhedsområde

PSYKIATRISK UREDELIGHED - *Hvordan lægevidenskaben undergraves*

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse i sundhedsvæsenet

PSEUDOVIDENSKAB - *Psykiatriens diagnoser*

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed i psykiatriske diagnoser

SKIZOFRENI - *Psykiatriens "sygdom" scorer kassen*

Rapport med anbefalinger vedrørende de psykiatriske påstande om alvorlige psykiske forstyrrelser

DEN BRUTALE VIRKELIGHED - *Farlig psykiatrisk "behandling"*

Rapport med anbefalinger vedrørende den destruktive brug af elektrochok og psykokirurgi

SEXMISBRUG I PSYKIATRIEN - *Overgreb mod kvinder og børn*

En rapport om sexmisbrug af kvinder og børn inden for det psykiatriske og psykologiske behandlingssystem og anbefalinger til løsning af problemet

TVANGSFIKSERING OG DØD - *Psykiatriens "terapeutiske" overfald*

Rapport med anbefalinger vedrørende den voldsomme og skadelige brug af fastholdelser og fikseringer på psykiatriske afdelinger

PSYKIATRI - *gør verden afhængig af stoffer*

Rapport med anbefalinger vedrørende den psykiatri, som er skaber af vore dages stofmisbrugskrise

REHABILITERINGSSVINDEL? - *Psykiatriens lægemiddelmisbrug*

Rapport med anbefalinger vedrørende metadon og andre katastrofale ringe psykiatriske "rehabiliterings"-programmer for stofmisbrugere

lovgivere og utallige andre gjort opmærksomme på sandheden om psykiatrien, og at der kan og bør gøres noget effektivt ved det.

MMK's hæfter, der udgives på 15 sprog, påviser psykiatriens medvirken til udbredelse af racisme og destruktive indflydelse på undervisningssektoren, retsvæsenet, narchoafvænningen, og i forhold til kvinder, samfundsmoralen, de ældre, religion, kunst og mange andre områder. Følgende rapporter er udgivet:

BØRN PUSHES PÅ NER VEMEDICIN - *Psykiatrien ødelægger liv*

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige psykiatriske diagnoser og tvungen medicinering af børn og unge

UNGDOMMEN SKADES - *Psykiatrien nedbryder de unges sind*

Rapport med anbefalinger om skadelige psykologiske undersøgelser, vurderinger og programmer i undervisningssektoren

SAMFUNDET ØDELÆGGES - *Psykiatriens tvungne "omsorg"*

Rapport med anbefalinger vedrørende den fejlslagne distriktspsykiatri og andre psykiatriske tvangsforanstaltningsprogrammer

KUNSTNERE SKADES - *Psykiatri ødelægger kreativiteten*

Rapport med anbefalinger om psykiatriens negative indflydelse på kunstnere og samfundet

OVERGREB PÅ TROEN PÅ GUD - *Psykiatrien mod religion*

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse på tro og religion

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET - *Psykiatrien forvansker lovgivningen*

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens og psykologiens indflydelse på retsvæsen og kriminalforsorg

KRÆNKELSEN AF DE ÆLDRE - *Chokerende programmer for den psykiske sundhed*

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske overgreb indenfor ældreforsorgen

KAOS OG TERROR - *Et produkt af psykiatrien?*

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske metoder og behandleres rolle i den internationale terrorisme

RACISME SKABES - *Psykiatriens rolle*

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige programmer og hadkampagner bag racemæssige konflikter og folkedrab

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION *En international vagthund for det psykiatriske sundhedsvæsen*

ADVARSEL: Ingen bør ophøre med at tage nogen som helst form for psykiatrisk medicin uden at rådføre sig med og få assistance fra en kompetent læge, der ikke er psykiater.

Denne udgivelse blev muliggjort ved en bevilling fra the International Association of Scientologists.

Et offentligt servicebudskab fra
Medborgernes Menneskerettighedskommission®

FOTO: 14: Vicky Kasala/Getty Images

*”Påstanden om, at
seksuel kontakt kan være
terapeutisk for patienten, er
ren egoisme og stupidt. At bruge
den slags til at retfærdiggøre
seksuel kontakt er ulogisk
og amoralsk.”*

*– Dr. Thomas Szasz
professor emeritus i psykiatri og
internationalt berømt forfatter.*